

יותר אור על סטה כשהוא משייטע עם הגיבור, אישך חיים, הלך רך שם של לא היה בחיפן, זה בכלל פגזתי? אדם וחתי, גם הוא לפי מירימורסיה של אורנה הוא אחד הקטנים בפרויקט הקטנו של החלק, גם זה קטע הייטי, וגם אליו הוא ניגעת בניגעת קיטות: פני חיה אדם נבר, אחרי אלפים או ששה שנות נישואים אכלה היה ספירי עין הדעת ופאו לובקת היא את הכנסייה, אמרים לאדושה, שיש לה חלומי, הוא מבימה, כיון את מסכות ברוקוד, שפען בראון נעלה ונסת אמרו, כפי שר על מוס אים'סאן, יש לי חצי שעה כשהים עברה וחי עליו להיט בסטוריו.

מוט דרמוטי ברוקוד
הכוריאוגרף ג'ו טטלי

לחקת בתישבע, בתחילתים של גלן טטלי: ענת היובש הועיה, האלה סבששת קרנן וכשהוא מעלה הוא פנתצה להם ומורידה נשים (מימין).

חומר באמצעות רוקוד
הכוריאוגרפית אושרה אלסיים

הקינה שותף, תהילים" של הכוריאוגרף גלן טטלי: חגורים של החלקה מתפללים לאלה: שלא תסיר מיה (טטמטל), שפורס" של הכוריאוגרף חבר החלקה שפען בראון: תרגילי שפורס לצילוי פוסיקת בן של בוגי רוטל (מטה).

לחצה על תהילים, אני משתקת בשנים שותף שלוש הקטנים החורשים, ונבר כמו סודר, אפרה סבירדן היה צריכה לראות איד בלן מסלי שששפת אותו סוציא לני את הנסבת אמול ווסין לרינה שיינבלד ולי סדהדודת, איד השנצן של גלייתו אני עושה אותו קוקי כות, המשתגע טרוב שחורם וגם ספלי שהוא ברוד" עם נבכהים שלו, תשניים שלו רבות כל חוסן, זה טוב, פי אני צובר עם תפלים אני מסורה, תרי" ליים שלו כבולות, ברנליים האלה של גליית ואין לך מושנ כמו זה לחץ ולא ברת, כפויים אני עושה כפי בוד יפסטיים עליו ליטול סקן.

ירימם ספדי האנשים הרגזות
האלה שאני עושה, מסובע פשוטי וכשאני מצין שותף האכסביה לראות מה קרה אחרי שהוא מתחיל לירות בור בסקת, זה לא מונט סרדו זה מריל אל

תקולו הקטל נצחקו זה לא רק רוקוד, זה שמש שפיק, בתחילתים אני עושה חסידים שנת לנסר, אני רוקוד את ראש השבט שהוא גם האל, המקיר דרמטי, עם רגעים של פ. מ. אבל, תהילים שייך לרינה שיינבלד, הוא נחוצות, לא כל רוקדות יכולה לרקוד חסידים כות אבל רינה יכולה, ובקלה, טעם בלי פאפן, גלן סבטוליל שפורה, גמט"ו אסורה וניה שיינבלד השד אידו התחלפת והתון עתה וזה שישנות בשנים, יש עתה יצאני סן המסלחת רק לאי חצי שעה הווינו סן הברודת, אין לי כות, תהילים ד' אינני יכולה לומר זאת על הקטנים שאני מסתממת בנות, אבל התחלתי, שבת רוקודים רק בתחילת, חוקה שפוד ומשייטת.

היא חינקת בפלישה חלקים חתינה קינה הולולת, הוא מבוסס על פולחנים עתיקים של גמי כנען, ראשיתו בסוף חקיק למוי ראש השבת הכל יבס, לפי אסדת הנשעים היובש הוא את לוסטי

של האל ויש לרבות אותו, מתפללים איה ומקייבות לו קרבן: רחמים ורן, אני הוא האלה הסבכות את הקרבן, המשה אפירי הוא ראש השבט ואביו של הקר" בן ובטראל, זה לא ברור, גם אל וגם בעלי, אני כותנת ומקינות סעל הטרבן, תמונה מתקבלת, שפירי סמים נמחוס תשנים מתחילים לירות אות להסחי של האלה, ואני לולדת את הקרבן מחדש, אנצור — רחמים, שמה אפרתי ואני — מתאחים מחדש וכל החלקה בוחלת ושפי חת, תפי"אד.

זה אני רוקוד גלייתו אלא רוקוד של אידית דרמטי, אבל מישה יותר שפי הוא שספר סיפור הוא סבירי רעשות, בהתלה עלו להעביר צעב גורא, יבון שפון, זה בקינה שלי, אהייכן אני נכ" נסח עם רחמים חתיכו, מסורה גבליית, אני יולדת איתי ומצטרפת לסבתה ורע" תוללות, אני שאריות, המסשתה סתאנ" דת והבו אפילו מושג לו בחיפה, את רר תי לוסן, כך כשאיים משה ואני לשפת זה תסקיד."

28, 10.1966

Y. H. H. > 23